

Η Θεοτόκος στην Ορθόδοξη Εκκλησία

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών κυρού (+) Χριστοδούλου

Η Παναγία είναι, κατά την ορθόδοξη δογματική διδασκαλία, σύμφωνα με όσα απεφάσισε περί αυτής η Γ΄ εν Εφέσω Οικουμενική Σύνοδος (431 μ.Χ.) : Υπεραγία, Θεοτόκος, Αειπάρθενος και Μεσίτρια. Είναι η Μητέρα του Θεού και των ανθρώπων, βασίλισσα γης και ουρανού. Πολύ όμως πριν από την οικουμενική αυτή

απόφαση, οι πιστοί είχαν διαμορφώσει την συνείδηση, ότι η Μαρία, το δοχείον του Πνεύματος, υπηρέτις της προαιωνίου βουλής του Θεού «δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν», ακαταίσχυντος προστάτις των χριστιανών. Δια τούτο και τιμάται ήδη από τους πιστούς των πρώτων χριστιανικών αιώνων, ενίοτε με δόσιν υπερβολής, την οποία εγκαίρως (και πριν ακόμη από το 431 μ.Χ.) οι Πατέρες επεχείρησαν να περιορίσουν στα ορθά πλαίσια, όπως τούτο αποδεικνύεται και από τον Άγιον Επιφάνιον, Επίσκοπον Σαλαμίνας Κύπρου (εκοιμήθη το 403 μ.Χ.), ο οποίος συνιστούσε ότι εις μεν τον Κύριο πρέπει λατρεία, εις δε την Θεοτόκο τιμή και προσκύνησις. Ο Άγιος Πατήρ ψέγει μετά παρρησίας την παρατηρούμενη στις ημέρες του υπερβολή έναντι του τιμίου προσώπου της Παναγίας, και τούτο τον αναδεικνύει αληθή Ποιμένα της Εκκλησίας, πού αγρυπνεί, κατά τον Απόστολο Παύλο, υπέρ των ψυχών του ποιμνίου του. Μάλιστα στον «Αγκυρωτόν» λεγόμενον λόγο του αποκαλεί την Παρθένον, πολύ πριν από την Οικουμενική Σύνοδο της Εφέσου, Θεοτόκον. [\(περισσότερα...\)](#)